

at de have taget Ministerens Forslag i en saa uskyldig og god Tro, som om det var et himmelfendt Budskab til dem, og saa have de bobet enkelte efter min Mening temmelig tankeløse Vænderinger til dette himmelfendte Produkt. Jeg skal altsaa ikke bestynde Ordførelsen for at have syset med fremmede Tanker, men her skal det ikke komme til Forklejnelse, at vi syse med fremmede Tanker. Det er saa, at vi komme maaste sidst eller bag efter. En Sag skal først prøves i andre Lande, saa begynde vi at syse med den, og vi kunne ikke en Gang benytte den Erfaring, der gøres i andre Lande, til at hindre og flette de daarlige Bestemmelser. Naar have De ført noget nyt igennem her, hvad De kunde gøre i mange Forhold, fordi vort Land er saa overstuelt, og Forholdene i mange Tilfælde saa enkelte, at vi kunne være et Mønster for og gaa i Spidsen for andre Lande, men naar og paa hvilket Omraade ster det? Egentlig talt synes det mig ikke, at de kunde andet end syse med fremmede Tanker, men denne Syssen har været der-efter. Naar jeg har stillet dette Forslag, har det været mig meget om at gøre endelig at komme tidlig nok med det til denne Behandling. Jeg taffer de ærede Medlemmer af Udvalget, som vi have haft den Glæde at konferere med, og som i Virkeligheden have været inde paa den samme Betragtning og stillet sig velvillig til hele denne Sag, men som ganske naturligt som Mindretal i Udvalget ikke vilde føre op det hele Lovforslag, som Udvalget naturligvis vilde afvise at behandle paa deres sædvanlige indødkommende Maade, medens de ikke kunde afvise den omhyggelige Behandling udenfor Salen, indtil vi havde fabrikeret det, der nu foreligger. Nu er det Tingets Forslag, ikke mit (Udførelse af Bernstsen). Hvad var det, det ærede Medlem fra Afsens sagde? (Bernstsen: Det var vist af andre Grunde, De ikke kom med det i Udvalget). Dydigt og meget indsigtsfuldt er det høje Flertal, men alvidende ere de Herrer ikke blevne endnu. Dette Forslag er selvfølgelig ikke fremkommet i den Forventning, at det høje Ting skulde med saa kort Varjel fra Mandag til Torsdag være parat uden anden Besledning end den, der falder under Sagen her, til at stemme for dette Forslag. Der kunde ogsaa være Forbindelser med den høje Regering; der kunde være andre Konstellationer, som kunde forhindre de Herrer i at gøre det. Hensigten med Indbringelsen af dette Forslag er egentlig, kan jeg udtrykke det, samlet i en Bøn til Tinget, Høje som Venstre, til dem alle, om at se bort fra de politiske Konstellationer og i Djebkliftet blot

se paa den vigtige Sag, vi forhandle, og da skænte dette Forslag saa megen Opmærksomhed, at De kunne sige, at det fortjener videre Overvejelse, i alt Fald jævnfides med den høje Regerings Forslag, fortjener nærmere indgaaende Sammenstilling med den høje Regerings Forslag, inden Folketinget for sit Bedkommende paatager sig at lade en Lov om denne Materie gaa fra sig.

Naar jeg nu skal nærmere begrunde, hvorfor jeg har ønsket dette Forslag stillet, saa vil jeg sige, at jeg maa springe over en Mangfoldighed af Betragtninger. Det er et udsørligt Stykke Arbejde, denne Sag kræver, den har en saadan Mangfoldighed af Forgreninger, at det vilde optage Tiden for Dem i et Par Møder eller tre, hvis jeg skulde gaa ind paa denne Materie saa omhyggelig og saa udsørlig, som jeg kunde ønske at fremstille den for Dem. Et saadant Misbrug af det høje Tings Tid, har jeg ikke i Sinde at gøre mig skyldig i. Jeg veed, jeg har jo Rettigheden til det, i alt Fald om ikke til at bruge Møder, saa har jeg efter Forretningsordenen Ret til at tale i 10 à 12 Timer uden Udførelse. Det kunde den høje Formand ikke holde ud, det er rimeligt, men saa har han to Viceformænd til at fiske Plads. Jeg indbrømmer, at jeg maatte blive ved at tale, hvis jeg skulde have Retten til at fortsætte næste Dag, hvis man vilde have Afford med mig om at holde op for atter at kunne begynde, hvor jeg slap.

Regeringsforslaget har bestemt, at Arbejdere — thi andet er det ikke, det er ikke Arbejderne, som Titlen siger, men det er Arbejdere — skulle have Forsørgelse for Ulykker under Udførelsen af Arbejdet, men Regeringen tager kun en Del Arbejdere med og udelukker andre. Hvor mange Arbejdere der blive udelukkede, og hvor mange der komme med, er ikke let at sige, men mange blive udelukkede. Det medtager dernæst Ulykker af alle Slags under Udførelsen af Arbejdet, men medtager ingen Ulykker, som forekomme udenfor Arbejdet, og som kunne ramme Arbejderen lige saa haardt. Stille De Dem nu som Maal, at alle Arbejdere mod Bøn og alle Arbejdere for egen Regning, der ere ligestillede med hine, bør have en vis Forsørgelse, naar de ved ulykkelige Hændelser, Ulykkestilfælde — det være sig i eller udenfor Arbejdet, det være sig ved Arbejdet selv eller ved hændelige Ulykker eller højere Magt — bør have en vis Forsørgelse, der indenfor det Omfang, Loven foreskriver, borttager en væsentlig Del af det økonomiske Tab, der lides ved Arbejdsøvnens Forringelse eller absolutte Tilintetgørelse ved Døden — jeg siger: Stille De Dem paa